

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασιλός

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

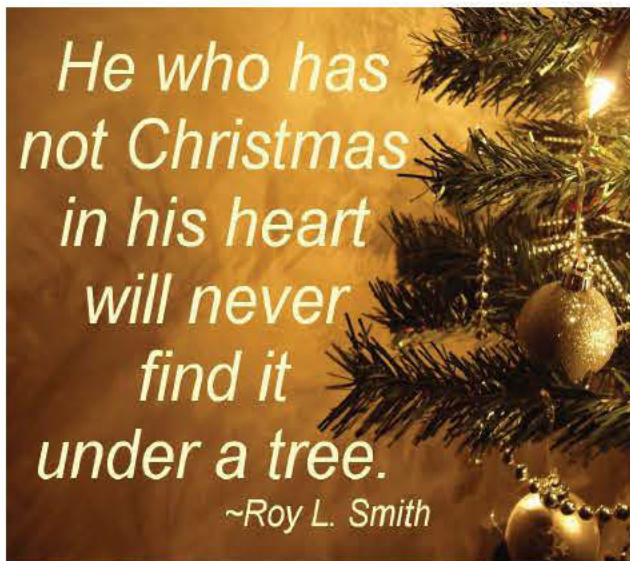
Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο γεια σου,

Καλά Χριστούγεννα, έφτασαν πολυστολισμένα! Γέμισε ο κόσμος στολίδια σαν να είναι ή γιορτή των χρωμάτων! Δώρα, παιχνίδια, καρτιά χρωματιστά, περιτυλίγματα ακριβότερα από τα δώρα, λαμπρόνια, στολίδια κάθε είδους και κάθε φαντασίας, κι ο εορταζόμενος πουθενά! Αν υπάρχει τουλάχιστον η ρήση "κι επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία" ζώσα στις σκέψεις και στις καρδιές, αν υπάρχει, λες ναι, είναι ωραίος σαν διάκοσμος γιορτής. "Ως τον βασιλέα των όλων υποδεξόμενοι". Και πάλι θα ήταν προτιμότεροι κλάδοι ελιάς και κλωνάρια μυρτιάς όπως έστρωναν στους δρόμους στα χωριά στην περιφορά της εικόνας ή του επιταφίου. Και μέρος από τα στολίδια να διατίθενται στην ανακούφιση των αναξιοπαθόντων συνανθρώπων. Δεν απορρίπτω τη διακόσμηση. Το περιττό, το παραπάνω, το επιφανειακό, αρέσει και χαροποιεί και ομορφαίνει. Και τιμάει και ζωοποιεί και ωραιοποιεί και συμβολίζει. Υπάρχει όμως διαφορά ανάμεσα στο κοσμώ και στο λίζω. Γιατί το στολίδι μπορεί να είναι και άχαρο και παραπάνω και κακόγουστο. Το κοσμώ όμως κόσμημα, ωραιότητα κι από εκεί "ήρθε και η λέξη κόσμος. Και είναι ωραίος ο κόσμος όταν τον βλέπουμε με ωραία διάθεση. Κι έρχεται και η εμπορικότητα, το μάρκετινγκ και επεξεργάζεται την πλύση εγκεφάλου για να πουλήσει. Κι αντί σμύρνα, χρυσόν και λίβανον, προσφορές και τιμές, επιβάλλει φανταχτερά στολίδια που δεν έχουν καμία σχέση με την αγάπη. Φωταγώγηση των σπιτιών! τι σχέση έχει με τη γέννηση του Θεανθρώπου; Παιδικά παιχνίδια πανάκριβα. Δώρο πρωτοχρονιάτικο για το καλό του χρόνου. Και προβάλλεται τόσο πολύ το ακριβό παιχνίδι που γίνεται εκβιασμός στην αγάπη προς το παιδί. Καθιερώνεται όμως, όπως καθιερώθηκε κι ο Άγιος Βαλεντίνος - πού τον βρήκανε; Εμπορικότητα, κατανάλωση! κανένας δεν μπορεί ν' αποταμιεύσει πλέον, ζούμε με τις ανέσεις και δουλεύουμε για τις ανέσεις. Ας δεχτούμε τις μεγάλες γιορτές με κατανόηση στα μηνύματα που φέρνουν. Την Αγάπη η Γέννηση, την Ελπίδα η Ανατολή του νέου χρόνου και την Ανανέωση με τον Αγιασμό των Φώτων. Και η πιο μεγάλη ευχή Υγεία και καλή καρδιά.

ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ

Ντύθηκε τόσο γιορτερά, πολυχρωματισμένα η Άγια Κατανάλωση πού 'γινε αρχή και τέρμα. Εκλείσει τα παράθυρα του ορίζοντα, του φίλου, της τύψης, της συνείδησης, της ηθικής αξίας. Κι ακολουθάμε ανήμποροι τη μάταιη πορεία της μηχανής, της αγοράς, της άνεση. του τώρα. Μιλάμε, ρίχνουμε ματιές χωρίς ψυχή στα λόγια, χωρίς ανθρώπινη φωνή και επικοινωνία. Και μόνο όταν στη μοναξιά ξανασυντηθούμε με κείνο το καλό παιδί που κουβαλάμε όλοι,

καθόμαστε κατάχαμα, ανθρωπίνι κι ωραίοι και παίζουμε ανέμελα πεντόβολα με τ' άστρα.
Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα φίλε εκλεκτέ με τις πιο θερμές ευχές μου για τις γιορτές που έρχονται.

Το ποίημά σου γι' άλλη μια φορά «είναι όλα τα λεφτά», όπως λένε οι νεοέλληνες και με εκφράζει απόλυτα, επειδή δεν ξέρω πια αν γιορτάζουμε το Χριστό ή τον Φάδερ Κρίστος, που φέτος μοίρασε τα δώρα σε όλο τον κόσμο πολύ γρήγορα επειδή αγόρασε... αυτοκίνητο, σύμφωνα με διαφημίσεις στην τηλεόραση.

Ούτε εγώ απορρίπτω τη διακόσμηση όταν είναι καλαισθητή και αρμόζει στην περίπτωση, όπως το στεφάνι στην πόρτα την πρωτομαγιά, ή τα κόκκινα αυγά το Πάσχα, αλλά τα λαγουδάκια τί ρόλο παίζουν στην Ανάσταση;

Εξάλλου, εσκεμμένα ή όχι δεν αναφέρεται πια το γεγονός ότι ο Χριστός βασικά γεννήθηκε πρόσφυγας σ' ένα σταύλο και πρόσφυγας κατέφυγε στην Αίγυπτο για να γλιτώσει από το σπαθί του δυνάστη Ηρώδη. Μάς θυμίζει αυτό κάτι στη σύγχρονη εποχή; Και όμως αυτά θα έπρεπε να είναι τα μηνύματα κάθε Χριστούγεννα και όχι το ντερλίκωμα στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι όταν εκατομμύρια παιδάκια πεινούν, ή πνίγονται στις θάλασσες. Χθες, παραμονές Χριστουγέννων, έβλεπα τρομοκρατημένα παιδάκια να τρέχουν αλαφιασμένα κλαίγοντας γοερά στους δρόμους μιας πόλης της Συρίας που τη βομβάρδιζαν και σκότωσαν το διευθυντή και μαθητές ενός σχολείου. Θα το ήθελα αυτό για τα παιδιά και εγγόνια μου; Οχι βέβαια, αλλά το ανέχομαι για τα ξένα παιδάκια και προσπαθώ να δικαιολογήσω το έγκλημα εναντίον τους, ανάλογα με τα πολιτικά και θρησκευτικά μου πιστεύω. Ευτυχώς, όμως, υπάρχει και η άλλη πλευρά που μου δίνει κουράγιο να πιστεύω πως μπορούμε να σώσουμε την ανθρωπιά:

Η καθηγήτρια κόρη ενός καλού μου φίλου είπε στα δύο παιδάκια της ότι φέτος δεν θα τους αγο-

ράσει δώρα και τα χρήματα θα δώσουν σε φτωχούς συμμαθητές τους για να γιορτάσουν κι' αυτοί τη μεγάλη γιορτή. Ενιωσα υπερήφανος για την πραγματική δασκάλα, επειδή μάς επιβεβαιώνει ότι η ανθρωπιά πρέπει να είναι δια βίου μάθηση στα παιδιά μας, αν πιστεύουμε στο «επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία» που πρέπει να κάνουμε λάβαρο της Χριστιανωσύνης.

Μακάρι όλες οι χριστιανικές οικογένειες να υιοθετούσαν τον ανθρωπισμό της ελληνίδας δασκάλας και μαζί με τα δώρα και τρόφιμα της οικογένειας να διέθεταν μερικά χρήματα για δώρα και τρόφιμα για τους φτωχούς, κάτι που ήδη κάνουν κάποιες φιλανθρωπικές οργανώσεις και τα μοιράζουν τα Χριστούγεννα.

Θυμάμαι πως και στη Αίγυπτο υπήρχε αυτή η αλληλεγγύη στην ομογένεια, όπου δεν ξεχνούσαμε τις φτωχές οικογένειες. Εκεί δεν είχαμε κοινωνική πρόνοια, συντάξεις και επιδόματα, αλλά τη συμπαράσταση σ' αυτούς που είχαν ανάγκη.

Ο γιατρός έμπαινε στο σπίτι μιας φτωχής οικογένειας για να θεραπεύσει έναν άρρωστο και όχι μόνο δεν έπαιρνε «βίζιτα», αλλά έβγαζε και από την ιατρική τσάντα του τα αναγκαία φάρμακα.

Στο σχολείο, στο Δημοτικό και στο Γυμνάσιο, τα δίδακτρα ήταν ανάλογα με το εισόδημα της οικογένειας, δωρεάν για τους φτωχούς και όσα μπορούσαν να πληρώσουν οι υπόλοιποι, μέχρι το ανώτατο για τους πλούσιους. Κανένα παιδί δεν έμενε αγράμματο επειδή ήταν φτωχό και να προσθέσω πως τα ελληνικά σχολεία μας λειτουργούσαν με χρηματοδότηση από την ομογένεια, χωρίς κρατικές επιχορηγήσεις από την αιγυπτιακή κυβέρνηση. Τί σχέση έχουν όλα αυτά με τα Χριστούγεννα; Μα, αυτή είναι η πεμπτούσια της Χριστιανωσύνης.

Το να αγαπάς τον πατέρα και την μητέρα σου είναι φυσικό και αυτονόητο, γι' αυτό όλοι οι άνθρωποι αγαπούν τον πατέρα και την μητέρα τους. Εκείνο που είναι ζόρικο είναι ν' αγαπάς τον πλησίον σου, όπως απαιτεί η χριστιανική διδασκαλία και όπως διδάσκει τα παιδιά της η ελληνίδα δασκάλα...

